

SETKÁNÍ S KNIHOU

Wonder

Raquel Jaramillo Palacio

Metodiku zpracovala:

Mgr. Helena Peřinová, ZŠ Petra Bezruče

Konzultace:

Mgr. Tereza Tesarčíková, ZŠ Petra Bezruče

Věková kategorie:

5. – 9. ročník

Zaměření (cíl, obsah) lekce:

předvídání, jinakost, vyhledávání na internetu,
porovnání anglického a českého názvu knihy,
pisatelství, respekt a tolerance

Vyučovací předměty:

anglický jazyk, český jazyk, výchova k občanství

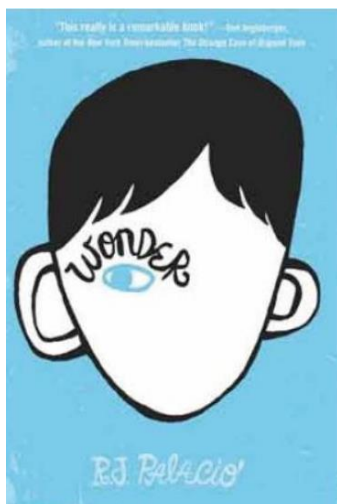
**Spolufinancováno
Evropskou unií**

Bibliografie:

PALACIO, R. J. *Wonder*. London: Black Swan, 2013. ISBN 978-0-552-77862-6.

Česká verze:

PALACIO, R. J. *(Ne)obyčejný kluk*. Vydání druhé. Přeložil Renata GREPLOVÁ. Pikola. Praha: Euromedia Group, 2018. ISBN 978-80-7549-678-2.

This book, with its unassuming cover, holds a powerful story that will touch anyone who allows it to.

The story is told from multiple perspectives, with the main plot revolving around August Pullman, who is starting school for the first time (in the fifth grade). August — or Auggie, as most people around him call him — is not an ordinary boy. He was born with a facial deformity that often makes him the unwilling center of attention. As you might guess, entering a new environment won't be easy. Not all of his classmates are able to accept Auggie as he is, and most of us know all too well how people tend to treat those who are different...

But don't be misled into thinking this is just another tearjerker designed to make you cry and pity the main character nonstop. The

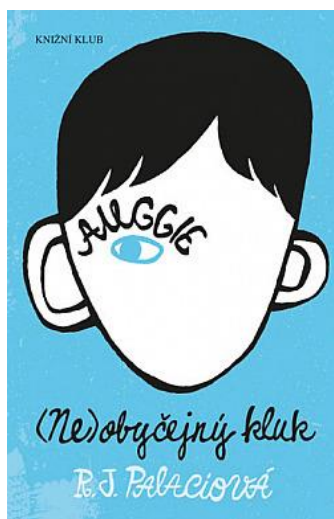
author's writing style is light, brisk, and full of gentle humor, which makes the reading enjoyable even without a box of tissues.

On the other hand, it's not a bad thing to occasionally take a look into the lives of those whose circumstances are far more difficult and complicated than our own. It reminds us what a blessing and miracle it is to be healthy — to walk, talk, breathe, see, hear, and to have a face and body without flaws.

Moreover, the story beautifully illustrates the power of kindness, friendship, parental and sibling love, courage, and selflessness. I especially appreciated that the author didn't focus solely on Auggie and his feelings, but also gave readers a chance to see inside the minds of his sister Via, and his friends. This gave us a more complete picture of how various challenges affect not only the person going through them but also those around them.

Throughout the book, one message resonates clearly: each of us either has faced or will face hardships at some point, and when that time comes, we would all wish for those around us to live by this idea: **"When given the choice between being right or being kind, choose kind."**

People with disabilities are neither better nor worse than the rest of us — they are the same, just a little different in some ways.

August se narodil s deformovaným obličejem, který většině lidí z jeho okolí brání dostat se v kontaktu s ním za hranice této nedobrovolné masky. Nyní nastupuje poprvé do školy, rovnou do páté třídy. Kniha je dokonale sestaveným kaleidoskopem pohledů samotného Augusta, jeho sestry Vii a jejich kamarádů i Augustových spolužáků na jednu a touž situaci, na to, jak na tuto velkou změnu reaguje on sám, jeho rodina i spolužáci. Celou knihou prostupuje laskavý humor, který usnadňuje mladým čtenářům se s tak náročnou tematikou vyrovnat.

<https://www.databazeknih.cz/knihy/ne-obycejny-kluk-167162>

Tato kniha s tak nenápadnou obálkou v sobě skrývá velmi silný příběh, který se dotkne každého, kdo mu to dovolí.

Je vyprávěn z několika úhlů pohledu, přičemž hlavní dějová linka se odvíjí kolem Augusta Pullmana, který poprvé nastupuje do školy (do páté třídy). August – nebo jak mu většina lidí v jeho okolí říká Auggie – není obyčejným chlapcem. Narodil se s deformovaným obličejem, kvůli kterému bývá nevídaným středem pozornosti. Jak se asi dá vytušit, nástup do nového prostředí nebude snadný. Ne všichni spolužáci dokážou Auggieho přijmout takového, jaký je, a asi každý z nás ví, jakého přístupu se téměř vždy dostává těm, kdo jsou jiní než ostatní... Nenechte se však mýlit, že půjde o další srdceryvné drama, jehož jediným úkolem je rozbrečet vás a v jednom kuse litovat hlavního hrdinu. Autorčin styl psaní je lehký, svižný a není v něm nouze o laskavý humor, díky kterému si možná četbu užijete i bez použití kapesníku.

Na druhou stranu není od věci občas nahlédnout do života těch, jejichž úděl je mnohem těžší a komplikovanější než ten náš. Člověk si tak připomene, jaké štěstí a zázrak to je, když je zdravý, může chodit, mluvit, dýchat, vidět, slyšet a když jeho tvář i tělo jsou bez vady. Krom toho příběh krásně vykresluje sílu laskavosti, přátelství, rodičovské i sourozenecké lásky, odvahy a sebezapření. Velmi jsem oceňovala, že se autorka nezaměřila pouze na Auggieho a jeho pocity, ale zároveň dala možnost čtenářům nahlédnout i do hlavy jeho sestry Vii a přátel. Dostali jsme tak ucelený obraz, jak různé potíže ovlivňují nejen dotyčného ale i lidi v jeho okolí.

Celou knihou navíc rezonovala skutečnost, že každý z nás má anebo jednou bude mít nějaké ty těžkosti a až k nim dojde, určitě bychom si všichni přáli, aby se lidé v našem okolí řídili touto myšlenkou: **"Když si můžeš vybrat, jestli budeš spravedlivý nebo laskavý, buď laskavý."**

Lidé s postižením nejsou ani lepší, ani horší než my ostatní, jsou stejní, jen v něčem trochu jiní.

O autorce:

R. J. Palaciová se žíví jako grafička a po večerech se mění ve spisovatelku. Žije v New York City s manželem, dvěma dětmi a černým psem jménem Medvěd. (Ne)obyčejný kluk je její první román.

R. J. Palacio je pseudonym americké spisovatelky Raquel Jaramillo.

<https://www.databazeknih.cz/zivotopis/raquel-jaramillo-49171>

AUDIO

https://www.google.com/search?q=wonder+r.+j.+palacio&sca_esv=f17490824006202a&rlz=1C1CHBD_csCZ1069CZ1069&sxsrf=AE3TifP9cDoXIJNXIA-tbGxQjAXbysJvMg:1751730208893&ei=IEhpaNqaNpq69u8Pmf2KmQ0&start=30&sa=N&sstk=Ac65TH7daZP3FiHsnEIQi3QChbzaNb4Dbwp6jfvFdTFy0ABYWHnF7d06a9JPVOBD OxlyQv1cRyZJ-rliM-3CtSbYEKJUI-Q-pbHv6jyL8z2duOJHkqNsXxLaI0Yn7b43eGVSLBhzquVmkXHC8umO5HF9M-hAuxyTAo&ved=2ahUKEwjaqt_Gh6aOAxUanf0HHZm-ItM4FBDy0wN6BAqGEAs&biw=1536&bih=695&dpr=1.25#fpstate=ive&vld=cid:7f9145a3,vid:smMcpnzj9YE,st:0

FILM

<https://www.dailymotion.com/video/x9aej3i>

[KOS-EMP-000-ZV9-001 Vyrovnává se s odlišnostmi s respektem k druhým lidem.](#)

NÁMĚTOVNÍK PROJEVŮ ŽÁKA:

Komponenta: **respekt, tolerance**

Respektuje rozdíly mezi lidmi, neodsuzuje ostatní kvůli odlišnostem. Podporuje rovnost všech.

Předpokládaná délka práce s knihou: 2 - 4 vyučovací hodiny

EVOCATION

EVOKACE

R. J. Palacio was inspired to write the book after taking her son out for ice cream, where he saw a child with Treacher Collins syndrome. Her son started crying when he saw the boy. Palacio panicked and rushed to take her child away from the ice cream shop to spare the child's feelings. Later, she realized that she should have handled the situation differently.

How should we respond appropriately when we meet a person with a disability?

R. J. Palacio dostala inspiraci k napsání knihy poté, co vzala svého syna na zmrzlinu, kde uviděl dítě s Treacher-Collinsovým syndromem. Její syn se při pohledu na tohoto chlapce rozplakal. Palacio zpanikařila a spěchala, aby odvedla dítě od zmrzlinárny, aby ušetřila dítěti city. Později si uvědomila, že měla situaci řešit jinak.

Jak bychom měli správně reagovat při setkání s postiženým člověkem?

**The title of the book is Wonder. Can you explain the word "wonder" in English?
wonder = a miracle = zázrak, div, údiv**

<https://www.youtube.com/watch?v=6zpYFAzhAZY>

Motto:

Natalie Merchant: Wonder

*Doctors have come from distant cities
just to see me
Stand over my bed
disbelieving what they 're seeing
They say I must be one of the wonders
of god 's own creation
and as far as they can see, they can offer
no explanation*

Ordinary

p. 3

I know I'm not an ordinary ten-year-old kid. I mean, sure, I do ordinary things. I eat ice cream. I ride my bike. I play ball. I have an Xbox. Stuff like that makes me ordinary. I guess. And other ordinary kids run away screaming in playgrounds. I know ordinary kids don't get stared at wherever they go.

If I found a magic lamp, I would wish that I had a normal face that no one ever noticed at all. I would wish that I could walk down the street without people seeing me and then doing that look-away thing. Here's what I think: the only reason I'm not ordinary is that no one else sees me that way.

But I'm kind of used to how I look by now. I know how to pretend I don't see the faces people make. We've all gotten pretty good at that sort of thing: me, Mom and Dad, Via. Actually, I take that back: Via's not so good at it. She can get really annoyed when people do something rude. Like, for instance, one time in the playground, some other kids made some noises. I don't even know what the noises were exactly because I didn't hear them myself, but Via heard and she just started yelling at the kids. That's the way she is. I'm not that way.

Via doesn't see me as ordinary. She says she does, but if I were ordinary, she wouldn't feel like she needs to protect me as much. And Mom and Dad don't see me as ordinary, either. They see me as extraordinary. I think the only person in the world who realizes how ordinary I am is me.

My name is August, by the way. I won't describe what I look like. Whatever you're thinking, it's probably worse.

What is ordinary and what is extraordinary about August?

Fill in the table below. What things about August are ordinary, and what things make him extraordinary?

☐ **ORDINARY** (things like other kids)

☒ **EXTRAORDINARY** (things that make him different)

Obyčejný kluk

str. 9

Dobře vím, že nejsem obyčejný desetiletý kluk, i když dělám obyčejné věci. Pochutnávám si na zmrzlině, jezdím na kole, občas si zakupu s míčem a hltám počítačové hry. V tom jsem, myslím, úplně obyčejný a taky si tak připadám. Obyčejný kluk ale ostatní děti nevyděsí na hřišti tak, že s křikem prchají. Na obyčejné děti nikdo pořád nezírá s otevřenou pusou.

Kdybych našel kouzelnou lampu, která by mi mohla splnit jediné přání, určitě bych si přál mít normální obličej, kterého by si nikdo nevšímal. Bylo by fajn projít se po ulici,

aniž by na mě nejdřív všichni čučeli a pak se náhle zadívali jinam. Takže jsem došel k závěru, že za obyčejného kluka se považuju jen já sám.

Ale už jsem si na to, jak vypadám, zvykl. Naučil jsem se nevidět, jak se lidé kolem mě tváří. Umíme to už všichni docela dobře: já, máma, táta i Via. No vlastně, to beru zpátky, Vie to tak moc dobře zas nejde. Když se ke mně někdo nechová podle jejích představ, dokáže se pořádně rozčílit. Jednou se třeba stalo, že na hřišti nějaké větší děti začaly za mými zády vydávat posměšné zvuky, já sám jsem je neslyšel, tak ani nevím, co to bylo za zvuky, ale Via je slyšela a strašně je seřvala. Ona už je taková. V tom se dost lišíme.

Via se na mě taky nedívá jako na normálního bráchu. Sice to tvrdí, ale kdybych byl normální, tak by neměla pocit, že mě musí před ostatními pořád chránit. Ani pro mámu s tátou nejsem obyčejný syn. Pro ně jsem prý zase výjimečný. A tak jsem na světě asi jediný, kdo mě vidí jako obyčejného kluka.

Abych nezapomněl, jmenuju se August. Nebudu vám popisovat, jak vypadám. Ať už si představíte cokoliv, tak je to ve skutečnosti ještě mnohem, mnohem horší.

Co je na Augustovi obyčejného a co neobyčejného?

Doplň tabulku níže. Jaké věci má August stejné jako ostatní děti? A co ho naopak odlišuje?

☐ **OBYČEJNÉ** (věci jako u ostatních dětí)

☒ **NEOBYČEJNÉ** (věci, které ho odlišují)

Auggie didn't go to school because he had undergone twenty-seven surgeries and was homeschooled by his mom. But now, she has decided to enroll him in school.

What do you think? Is it a good idea to start going to school? Will Auggie make friends? Will he have enemies? Do you think August will have any problems at school? If so, what kind?

Auggie's first visit to the school building wasn't ideal. His future classmates were showing him around, and one of them wasn't very kind to him.

Auggie nechodil do školy, protože podstoupil sedmadvacet operací a jeho maminka ho učila doma. Ted' se ale rozhodla ho do školy zapsat.

Co si o tom myslíš? Je to dobrý nápad začít chodit do školy? Najde si Auggie kamarády? Bude mít nepřátele? Myslíš, že bude mít August ve škole nějaké problémy? Pokud ano, jaké?

Auggieho první návštěva školní budovy nebyla ideální. Jeho budoucí spolužáci ho prováděli po škole a jeden z nich se k němu nechoval moc hezky.

The Performance Space

p. 29

"Let's just go to the library now," Jack called out, sounding really bored. "Why is your hair so long?" Julian said to me. He sounded like he was annoyed. I didn't know what to say, so I just shrugged. "Can I ask you a question?" he said. I shrugged again. Didn't he just ask me a question? "What's the deal with your face? I mean, were you in a fire or something?" "Julian, that's so rude!" said Charlotte. "I'm not being rude," said Julian, "I'm just asking a question. Mr. Tushman said we could ask questions if we wanted to." "Not rude questions like that," said Charlotte. "Besides, he was born like that. That's what Mr. Tushman said. You just weren't listening." "I was so listening!" said Julian. "I just thought maybe he was in a fire, too." "Geez, Julian," said Jack. "Just shut up." "You shut up!" Julian yelled. "Come on, August," said Jack. "Let's just go to the library already."

Divadlo

str. 35

*„Jde se do knihovny!“ přerušil nás Jack. Byl už znuděný k smrti.
„Proč máš tak dlouhé vlasy?“ zeptal se mě Julian. Zdálo se, že mu to nějak vadí. Nevěděl jsem, co bych mu na to odpověděl, tak jsem jen pokrčil rameny.
„Můžu se tě ještě na něco zeptat?“ pokračoval.
Znova jsem pokrčil rameny. Vždyť se mě právě na něco ptal.
„Co máš s obličejem? To ti ho zničil oheň nebo co se ti vlastně stalo?“
„Juliane, hned přestaň!“ okřikla ho Charlotta.
„Proč? Jen se ptám. Říká přece říkal, že se máme ptát, když nás něco napadne.“
„Ale ne na tohle,“ odsekla. „Narodil se tak! Pan ředitel nám to vysvětloval. Tys jen nedával pozor.“
„Ale dával,“ bránil se Julian. „Třeba se pak ještě o něco popálil.“
„Juliane!“ vmísil se do toho Jack. „Už s tím přestaň!“
„Ty přestaň!“ naštvál se Julian.
„Auguste, pojd,“ vybídl mě Jack. „Ukážeme ti knihovnu.“*

The first day at the new school was challenging for both Auggie and his sister Olivia (Via), who was also starting at a new (high) school.

První den v nové škole byl náročný pro Auggieho i pro jeho sestru Olivii (Viu), která také nastupovala na novou (střední) školu.

When Auggie starts attending Beecher Prep, he becomes friends with Summer Dawson and Jack Will. His enemy turns out to be Julian.

Když Auggie nastoupí do školy Beecher Prep, spřátelí se se Summer Dawson a Jackem Willem. Jeho nepřítelem se stává Julian.

Like a lamb to the slaughter

p. 43

*"Like a lamb to the slaughter": Something that you say about someone who goes somewhere calmly, not knowing that something unpleasant is going to happen to them. I Googled it last night. That's what I was thinking when Ms. Petosa called my name and suddenly it was my turn to talk. "My name is August," I said, and yeah, I kind of mumbled it. "What?" said someone. "Can you speak up, honey?" said Ms. Petosa. "My name is August," I said louder, forcing myself to look up. "I, um ... have a sister named Via and a dog named Daisy. And, um ... that's it." "Wonderful," said Ms. Petosa. "Anyone have questions for August?" No one said anything. "Okay, you're next," said Ms. Petosa to Jack. "Wait, I have a question for August," said Julian, raising his hand. "Why do you have that tiny braid in the back of your hair? Is that like a Padawan thing?" "Yeah." I shrug-nodded. "What's a Padawan thing?" said Ms. Petosa, smiling at me. "It's from **Star Wars**," answered Julian. "A Padawan is a Jedi apprentice." "Oh, interesting," answered Ms. Petosa, looking at me. "So, are you into Star Wars, August?" "I guess." I nodded, not looking up because what I really wanted was to just slide under the desk. "Who's your favorite character?" Julian asked. I started thinking maybe he wasn't so bad. "Jango Fett." "What about Darth Sidious?" he said. "Do you like him?" "Okay, guys, you can talk about **Star Wars** stuff at recess," said Ms. Petosa cheerfully. "But let's keep going. We haven't heard from you yet," she said to Jack. Now it was Jack's turn to talk, but I admit I didn't hear a word he said. Maybe no one got the Darth Sidious thing, and maybe Julian didn't mean anything at all. But in **Star Wars** Episode III: Revenge of the Sith, Darth Sidious's face gets burned by Sith lightning and becomes totally deformed. His skin gets all shriveled up, and his whole face just kind of melts. I peeked at Julian and he was looking at me. Yeah, he knew what he was saying.*

Ovce mezi vlky

str. 49

Včera večer jsem si vyhledal na Googlu, co „ovce mezi vlky“ přesně znamená. A měl jsem teď ten samý pocit, když slečna Petosová vyvolala mé jméno a já o sobě musel něco říct.
„Jmenuju se August,“ začal jsem, a samozřejmě že jsem to zahuhlal.
„Cože?“ ozval se někdo.
„Mohl bys mluvit trochu víc nahlas?“ požádala mě slečna Petosová.
„Jmenuju se August,“ řekl jsem hlasitěji a přinutil jsem se rozhlédnout kolem.
„Ehm, mám sestru ...jmenuje se Via, a mám taky psa Daisy. A ... ehm ... to je všechno.“

„Výborně. Má někdo na Augusta dotaz?“

Nikdo nic neřekl.

„Děkujeme, a teď ty,“ ukázala slečna Petosová na Jacka.

„Nejdřív se chci Augusta na něco zeptat. Proč máš vzadu ten copánek? To jako že jsi padawan?“

„Jo,“ pokrčil jsem rameny.

„Co je to padawan?“

„Učedník z Hvězdných válek,“ odpověděl Julian. „Padawani jsou učedníci rytířů Jedi.“

„To je zajímavé,“ podívovala se slečna Petosová a prohlížela si mě. „Takže ty se zajímáš o **Hvězdné války**, Auguste?“

„Hm,“ pokýval jsem hlavou, díval jsem se do země a přál si zalézt pod stůl.

„Jaký je tvůj oblíbený hrdina?“ zeptal se mě Julian. Začal jsem si říkat, že jsem možná Juliana odsoudil moc brzy, že není zase tak špatný.

„Jango Fett.“

„A co Darth Sidious?“ zeptal se. „Ten se ti taky líbí?“

„Tak to by stačilo, chlapci, o **Hvězdných válkách** si můžete povídat o přestávce. My musíme pokračovat. Ještě jsme nic neslyšeli o tobě,“ obrátila se na Jacka.

Jack něco říkal, ale já jsem neslyšel jediné slovo. Možná ostatní děti tu poznámku o Darthu Sidiousovi nepochopily a možná tím Julian nemyslel nic zlého. Možná. Ale ve třetí epizodě **Hvězdných válek**, Pomstě Sithů, spálí blesk Darthu Sidiousovi obličej, kůže se mu na něm seškváří a celá tvář se mu rozteče.

Mrknul jsem na Juliana. On se na mě díval taky. Takže moc dobře věděl, co říká a proč to říká.

Choose Kind

p. 47-48

He turned around and wrote in big huge block letters that spread all the way across the chalkboard: MR. BROWNE'S SEPTEMBER PRECEPT: WHEN GIVEN THE CHOICE BETWEEN BEING RIGHT OR BEING KIND, CHOOSE KIND. "Okay, so, everybody," he said, facing us again, "I want you to start a brand-new section in your notebooks and call it Mr. Browne's Precepts."

str. 53-54

Otočil se k nám zase zády a velkými písmeny přes celou tabuli napsal:
BROWNOVA ZÁSADA NA ZÁŘÍ:

KDYŽ SI MŮŽEŠ VYBRAT, JESTLI BUDEŠ SPRAVEDLIVÝ, NEBO LASKAVÝ, BUĎ LASKAVÝ.

„Dobře poslouvejte,“ otočil se zase k nám. „Každý si v sešitě vytvoří samostatnou část, kterou pojmenuje Brownovy zásady.“

AWARENESS **UVĚDOMĚNÍ**

Costumes

p. 73

For me, Halloween is the best holiday in the world. It even beats Christmas. I get to dress up in a costume. I get to wear a mask. I get to go around like every other kid with a mask and nobody thinks I look weird. Nobody takes a second look. Nobody notices me. Nobody knows me. I wish every day could be Halloween. We could all wear masks all the time. Then we could walk around and get to know each other before we got to see what we looked like under the masks. When I was little, I used to wear an astronaut helmet everywhere I went. To the playground. To the supermarket. To pick up Via from school. Even in the middle of summer, though it was so hot my face would sweat. I think I wore it for a couple of years, but I had to stop wearing it when I had my eye surgery. I was about seven, I think. And then we couldn't find the helmet after that. Mom looked everywhere for it. She figured that it had probably ended up in Grans's attic, and she kept meaning to look for it, but by then I had gotten used to not wearing it. I have pictures of me in all my Halloween costumes. My first Halloween, I was a pumpkin. My second I was Tigger. My third I was Peter Pan (my dad dressed up as Captain Hook). My fourth I was Captain Hook (my dad dressed up as Peter Pan). My fifth I was an astronaut.

August learns that he can do difficult things. As August becomes independent, Mom also realizes that she needs to pull back and let him grow independently; this means that Mom can start focusing more on her daughter Via and her needs. While Via understands that August has required a lot of attention in the past, she is ready for Mom to start noticing her more now that August's health has improved.

***Wonder* is also a story about being true to yourself and showing kindness to others. Auggie's friend Summer is always true to herself; she does not let other kids' opinions influence her actions. His friend Jack is a kind person, but he allows Julian's influence to shape his behavior. Jack learns that he values his friendship with August more than Julian's approval.**

Kostýmy

str. 78

Halloween je pro mě ten nejlepší svátek na světě. Předčí dokonce i Vánoce. Můžu se obléknout do kostýmu, vzít si masku, chodit venku jako ostatní děti a nikoho ani nenapadne, že jsem nějaký divný. Nikdo na mě nezírá. Nikdo si mě nevšímá. Nikdo mě nezná.

Přál bych si, aby byl Halloween každý den a abychom všichni chodili pořád v masce. Procházeli bychom se po škole a seznamovali se, aniž bychom věděli, jak ten druhý vypadá.

Když jsem byl malý, nosil jsem všude kosmonautskou přilbu. Na hřiště, do obchodu, když jsme šli vyzvednout Viu do školy. Dokonce i v parném létě, kdy jsem se pod ní strašně potil. Nosil jsem ji asi dva roky. Přestal jsem ji nosit po jedné operaci očí. To mi bylo myslím sedm. Vrátil jsem se z nemocnice a helma nebyla k nalezení. Máma ji marně všude hledala, a nakonec došla k závěru, že asi skončila u babičky na půdě. Pořád se tam chystala zajet, ale já jsem si nakonec už zvykl chodit bez ní.

Mám fotky ve všech svých halloweenských kostýmech. O prvním Halloweenu jsem byl za dýni, na druhém za tygra, na třetím jako Petr Pan a táta se oblékl jako kapitán Hook. O čtvrtém Halloweenu jsem zase já byl kapitán Hook a táta byl za Petra Pana. O pátém jsem byl za kosmonauta ...

August se učí, že dokáže dělat i těžké věci. Jak se August stává samostatným, maminka si také uvědomuje, že se musí stáhnout a nechat ho růst samostatně; to znamená, že se maminka může začít více soustředit i na svou dceru Viu a její potřeby. Via sice chápe, že August v minulosti vyžadoval hodně pozornosti, ale je připravená na to, že si jí maminka začne více všímat, protože se Augustovo zdraví zlepšilo.

(Ne)obyčejný chlapec je také příběh o tom, jak být sám sebou a projevovat laskavost ostatním. Augustova kamarádka Summer je vždycky sama sobě věrná; nenechá se ovlivnit názory ostatních dětí. Kamarád Jack je laskavý člověk, ale nechává Julianův vliv formovat jeho chování. Jack se ale sám o sobě dozvídá, že si více cení přátelství s Augustem než Julianova uznání.

REFLECTION

REFLEXE

At the end of the school year, Auggie goes on a nature trip with his classmates, and some older boys attack him and Jack in the woods. Amos helps them, and the situation changes for Auggie—now everyone at school knows him and he is accepted.

Alien

p. 265-266

Again we tried to walk away from them, and again the kid named Eddie cut us off. He was at least a head taller than Jack, who was about a head taller than me, so the guy looked huge to me.

"No man, it's Alien!" said one of the other kids.

"No, no, no, man. It's an orc!" laughed Eddie, pointing the flashlight in my face again. This time he was right in front of us.

"Leave him alone, okay?" said Jack, pushing the hand holding the flashlight away.

"Make me," answered Eddie, pointing the flashlight in Jack's face now.

"What's your problem, dude?" said Jack.

"Your boyfriend's my problem!"

"Jack, let's just go," I said, pulling him by the arm.

"Oh man, it talks!" screamed Eddie, shining the flashlight in my face again. Then one of the other guys threw a firecracker at our feet.

Jack tried to push past Eddie, but Eddie shoved his hands into Jack's shoulders and pushed him hard, which made Jack fall backward.

"Eddie!" screamed one of the girls.

"Look," I said, stepping in front of Jack and holding my hands up in the air like a traffic cop. "We're a lot smaller than you guys . . ."

"Are you talking to me, Freddie Krueger? I don't think you want to mess with me, you ugly freak," said Eddie. And this was the point where I knew I should run away as fast as I could, but Jack was still on the ground and I wasn't about to leave him.

"Yo, dude," said a new voice behind us. "What's up, man?"

Eddie spun around and pointed his flashlight toward the voice. For a second, I couldn't believe who it was.

"Leave them alone, dude," said Amos, with Miles and Henry right behind him.

"Says who?" said one of the guys with Eddie.

"Just leave them alone, dude," Amos repeated calmly.

"Are you a freak, too?" said Eddie.

"They're all a bunch of freaks!" said one of his friends.

Amos didn't answer them but looked at us. "Come on, guys, let's go. Mr. Tushman's waiting for us."

I knew that was a lie, but I helped Jack get up, and we started walking over to Amos.

Then out of the blue, the Eddie guy grabbed my hood as I passed by him, yanking it really hard so I was pulled backward and fell flat on my back. It was a hard fall, and I hurt my elbow pretty bad on a rock. I couldn't really see what happened afterward, except that Amos rammed into the Eddie guy like a monster truck and they both fell down to the ground next to me.

Everything got really crazy after that. Someone pulled me up by my sleeve and yelled, "Run!" and someone else screamed, "Get 'em!" at the same time, and for a few seconds I actually had two people pulling the sleeves of my sweatshirt in opposite directions. I heard them both cursing, until my sweatshirt ripped and the first guy yanked me by my arm and started pulling me behind him as we ran, which I did as fast as I could. I could hear footsteps just behind us, chasing us, and voices shouting and girls screaming, but it was so dark I didn't know whose voices they were, only that everything felt like we were underwater. We were running like crazy, and it was pitch black, and whenever I started to slow down, the guy pulling me by my arm would yell, "Don't stop!"

Although Amos, Miles, and Henry were Julian's friends, they stood up for Auggie and protected him.

Na konci školního roku jede Auggie se svými spolužáky na pobyt v přírodě a v lese je napadnou nějací starší chlapci. Amos jim pomůže a situace se pro Auggieho změní – teď ho ve škole všichni znají a je přijatý.

Mimozemšťan

str. 270-271

Znovu jsme se snažili uniknout, ale Eddie nás nepustil. Byl alespoň o hlavu vyšší než Jack, který byl o celou hlavu větší než já, takže mně ten kluk připadal jak obr.

„To se pleteš, tohle je mimozemšťan!“ řekl jeden z kluků.

„Neblázněte, tohle je jasný skřet!“ smál se Eddie a znova si na mě posvítí baterkou.

„Nech ho na pokoji,“ bránil mě Jack a odstrčil baterku, která mi mířila do obličeje.

„Nebo co?“ vysmíval se Eddie a namířil baterku na Jacka.

„O co ti jde?“ zeptal se ho Jack.

„O tvého kamarádíčka!“

„Pojď, Jacku, radši půjdeme,“ řekl jsem a zatáhl ho za ruku.

„Proboha, ono to mluví,“ zařval Eddie a znova mi osvítí baterkou obličej. Jeden z kluků nám k nohám hodil petardu.

Jack se snažil protáhnout kolem Eddieho, ale ten ho chytil za ramena a strčil do něj tak prudce, až Jack upadnul na zem.

„Eddie!“ zakřičela jedna z holek.

Postavil jsem se před Jacka a dal jsem ruce před sebe jako policista, co řídí dopravu. „Jsme mnohem mladší než vy ...“

„To mluvíš se mnou, Freddie Kruegere? Se mnou si radši nic nezačínej, ty jedna zrůdo,“ řekl Eddie. V tu chvíli mi došlo, že bych měl co nejrychleji zmizet, ale Jack ležel pořád ještě na zemi a já ho tam nechtěl nechat samotného.

„Co se tu děje?“ ozval se za námi nový hlas.

Eddie se otočil a namířil tam baterku. Chvilí jsem nevěřil, koho to vidím.

„Nech je na pokoji,“ prohlásil rozhodně Amos, za kterým stáli Miles a Henry.

„A tebe se máme jako bát?“ zeptal se jeden kluk z Eddieho party.

„Říkám vám, abyste ho nechali na pokoji,“ zopakoval klidně Amos.

„Ta zrůda patří k vám?“ zeptal se Eddie.

„Jsou to samé zrůdy,“ konstatoval jeden z jeho kamarádů.

Amos na to nic neřekl. Otočil se k nám a sebejistě prohlásil. „Pojďte, kluci, třída už na nás čeká.“

Věděl jsem, že je to lež, ale pomohl jsem Jackovi na nohy a vyrazili jsme k Amosovi. Když jsem procházel kolem jednoho z těch Eddieho kluků, strhl mi najednou čepici a trhnul tak silně, že jsem ztratil rovnováhu a spadl jsem na zem. Dopadl jsem dost tvrdě a zranil si o kámen loket. Následující události jsem moc neviděl, jen vím, že se Amos vrhl zuřivě na Eddieho a oba se svalili na zem.

Pak už to byl hotový blázinec. Někdo mě zatáhl za rukáv a zařval: „Uteč!“ A další hlas přes něj křičel: „Na ně!“ ve stejnou dobu mě dva různí lidé tahali za rukávy mikiny, každý jiným směrem. Oba nadávali, a když se mikina rozerval, škubnul se mnou ten první kluk na svou stranu a začal mě vléct za sebou. Utíkali jsme, co jsme mohli. Slyšel jsem přímo za námi kroky, honili nás, ozývali se hlasy, někdo tam křičel a holky hystericky ječely. Ale byla tma, netušil jsem, kdo to křičí, připadalo mi, že jsme se ocitli pod vodou. Utíkali jsme jak blázni, kolem byla černočerná tma, a kdykoliv jsem zpomalil, tak mě ten kluk zatáhl za ruku a zařval: „Nezastavuj se!“

Pozn. Freddie Krueger je fiktivní postava hororové série Noční můra v Elm Street. Narodil se v ohni požáru.

Ačkoli byli Amos, Miles a Henry přátelé Juliana, postavili se na Auggieho stranu a chránili ho.

What was the story about? Was it only about people who are handicapped? How important is it to accept all people?

In this part of the lesson, the teacher can discuss social problems with pupils, such as: How difficult is it to accept differences? Can handicapped people teach us something?

Do you prefer the Czech title or the English one? How would you call the book?

What or who represents the wonder for others?

What do you imagine when you hear the word "tolerance"?

For teachers: Tolerance is the willingness to endure something undesirable and to accept differences — of any kind, such as religious, social, health-related, physical, or sexual. A certain level of tolerance toward people who are different is necessary for normal life in society.

Julian left the school. He will start again somewhere else.

Awards

p. 303–304

"While reading up on his life in preparation for this award, I came upon a passage that he wrote that seemed particularly consistent with the themes I touched on earlier, themes I've been ruminating upon all year long. Not just the nature of kindness, but the nature of one's kindness. The power of one's friendship. The test of one's character. The strength of one's courage—"

And here the weirdest thing happened: Mr. Tushman's voice cracked a bit, like he got all choked up. He actually cleared his throat and took a big sip of water. I started paying attention, for real now, to what he was saying.

"The strength of one's courage," he repeated quietly, nodding and smiling. He held up his right hand like he was counting off. "Courage. Kindness. Friendship. Character. These are the qualities that define us as human beings, and propel us, on occasion, to greatness. And this is what the Henry Ward Beecher medal is about: recognizing greatness. "But how do we do that? How do we measure something like greatness? Again, there's no yardstick for that kind of thing. How do we even define it? Well, Beecher actually had an answer for that."

He put his reading glasses on again, leafed through a book, and started to read. " 'Greatness,' wrote Beecher, 'lies not in being strong, but in the right using of strength ... He is the greatest whose strength carries up the most hearts . . . ' "

And again, out of the blue, he got all choked up. He put his two index fingers over his mouth for a second before continuing.

" 'He is the greatest,' " he finally continued, " 'whose strength carries up the most hearts by the attraction of his own.' Without further ado, this year I am very proud to award the Henry Ward Beecher medal to the student whose quiet strength has carried up the most hearts.

"So will August Pullman please come up here to receive this award?"

Ceny

str. 305-306

„... Henry Ward Beecher byl, jak všichni dozajista víte, velký bojovník za zrušení otroctví a vášnivý zastánce lidských práv, který žil v devatenáctém století. Naše škola nese jeho jméno," říkal právě pan Zadeck, když jsem zase začal dávat pozor.

„Když jsem přemýšlel, komu letos tu cenu udělit, listoval jsem si v jeho životopise a narazil jsem na pasáž, která má mnoho společného s tématy, o kterých jsem už mluvil dříve a o kterých jsem přemítal celý rok. Nehovoří se tam pouze o laskavosti, ale také o její podstatě. Hovoří o síle projeveného přátelství, o zkouškách charakteru, o síle a odvaze jednotlivce ..."

A v té chvíli se stalo něco divného, panu Zadeckovi trochu přeskočil hlas, jako by mu něco zaskočilo, odkašlal si a napil se trochu vody. A já jsem konečně začal dávat dobrý pozor na to, co říká.

„Odvaha jednotlivce," zopakoval tiše, usmíval se a pokyvoval hlavou. Zvedl pravou ruku a vztyčoval jeden prst po druhém, jako by chtěl něco počítat. „Odvaha. Přátelství. Charakter. To jsou vlastnosti, které z nás dělají lidské bytosti a vedou nás v případě nutnosti k hrdinským činům. A právě toho se týká cena Henryho Warda Beechera, která oceňuje hrdinství a velikost ducha.

A jsme zase zpátky u toho původního dotazu. Jak něco změřit? Jak změřit velikost ducha? Co to je vlastně velikost ducha? Pan Beecher na to odpověděl. "

Znova si nasadil brýle, zalistoval v knize a začal číst. „Velikost ducha nespočívá v síle, ale v tom, jak je ta síla používána. Největší hrdina je ten, který ovlivní nejvíc lidských srdcí ..."

Znova si musel odkašlat, ale po chvíli pokračoval.

„Největší hrdina je ten," navázal zase konečně, „který ovlivní nejvíc lidských srdcí, která pak chtějí následovat jeho příkladu. Ale už konec řečí! Jsem opravdu pyšný na to, že cenu Henryho Warda Beechera získává letos žák, jehož klidná síla ovlivnila tolik našich srdcí."

„Auguste Pullmane, pojď si prosím převzít tuto cenu. "

O čem byl příběh? Byl jen o lidech s postižením? Jak důležité je přijímat všechny lidi? Mohou nás lidé s handicapem něco naučit?

V této části hodiny může učitel s žáky diskutovat o společenských problémech, například: Jak těžké je přijímat odlišnosti? Dáváte přednost českému názvu, nebo tomu anglickému? Jak byste knihu pojmenovali vy?

Co nebo kdo představuje ten div pro ostatní?

Co si představujete pod pojmem tolerance?

Pro učitele: tolerance je ochota snášet něco nežádoucího, přijmout odlišnost, a to jakoukoli, třeba náboženskou, sociální, zdravotní, fyzickou, sexuální. Určitá míra tolerance vůči odlišným lidem je potřeba pro normální život ve společnosti.

Julian školu opustil. Čeká ho nový začátek na jiné škole.

English texts:

Wonder

Motto:

Natalie Merchant: Wonder (song)

*Doctors have come from distant cities
just to see me
Stand over my bed
disbelieving what they're seeing
They say I must be one of the wonders
of God's own creation
And as far as they can see, they can offer
no explanation*

Ordinary

p. 3

I know I'm not an ordinary ten-year-old kid. I mean, sure, I do ordinary things. I eat ice cream. I ride my bike. I play ball. I have an Xbox. Stuff like that makes me ordinary. I guess. And other ordinary kids run away screaming in playgrounds. I know ordinary kids don't get stared at wherever they go.

If I found a magic lamp, I would wish that I had a normal face that no one ever noticed at all. I would wish that I could walk down the street without people seeing me and then doing that look-away thing. Here's what I think: the only reason I'm not ordinary is that no one else sees me that way.

But I'm kind of used to how I look by now. I know how to pretend I don't see the faces people make. We've all gotten pretty good at that sort of thing: me, Mom and Dad, Via. Actually, I take that back: Via's not so good at it. She can get really annoyed when people do something rude. Like, for instance, one time in the playground, some other kids made some noises. I don't even know what the noises were exactly because I didn't hear them myself, but Via heard and she just started yelling at the kids. That's the way she is. I'm not that way.

Via doesn't see me as ordinary. She says she does, but if I were ordinary, she wouldn't feel like she needs to protect me as much. And Mom and Dad don't see me as ordinary, either. They see me as extraordinary. I think the only person in the world who realizes how ordinary I am is me.

My name is August, by the way. I won't describe what I look like. Whatever you're thinking, it's probably worse.

The Performance Space

p. 29

"Let's just go to the library now," Jack called out, sounding really bored. "Why is your hair so long?" Julian said to me. He sounded like he was annoyed. I didn't know what to say, so I just shrugged. "Can I ask you a question?" he said. I shrugged again. Didn't he just ask me a question? "What's the deal with your face? I mean, were you in a fire or something?" "Julian, that's so rude!" said Charlotte. "I'm not being rude," said Julian, "I'm just asking a question. Mr. Tushman said we could ask questions if we wanted to." "Not rude questions like that," said Charlotte. "Besides, he was born like that. That's what Mr. Tushman said. You just weren't listening." "I was so listening!" said Julian. "I just thought maybe he was in a fire, too." "Geez, Julian," said Jack. "Just shut up." "You shut up!" Julian yelled. "Come on, August," said Jack. "Let's just go to the library already."

Like a lamb to the slaughter

p. 43

"Like a lamb to the slaughter": Something that you say about someone who goes somewhere calmly, not knowing that something unpleasant is going to happen to them. I Googled it last night. That's what I was thinking when Ms. Petosa called my name and suddenly it was my turn to talk. "My name is August," I said, and yeah, I kind of mumbled it. "What?" said someone. "Can you speak up, honey?" said Ms. Petosa. "My name is August," I said louder, forcing myself to look up. "I, um ... have a sister named Via and a dog named Daisy. And, um ... that's it." "Wonderful," said Ms. Petosa. "Anyone have questions for August?" No one said anything. "Okay, you're next," said Ms. Petosa to Jack. "Wait, I have a question for August," said Julian, raising his hand. "Why do you have that tiny braid in the back of your hair? Is that like a Padawan thing?" "Yeah." I shrug-nodded. "What's a Padawan thing?" said Ms. Petosa, smiling at me. "It's from Star Wars," answered Julian. "A Padawan is a Jedi apprentice." "Oh, interesting," answered Ms. Petosa, looking at me. "So, are you into Star Wars, August?" "I guess." I nodded, not looking up because what I really wanted was to just slide under the desk. "Who's your favorite character?" Julian asked. I started thinking maybe he wasn't so bad. "Jango Fett." "What about Darth Sidious?" he said. "Do you like him?" "Okay, guys, you can talk about Star Wars stuff at recess," said Ms. Petosa cheerfully. "But let's keep going. We haven't heard from you yet," she said to Jack. Now it was Jack's turn to talk, but I admit I didn't hear a word he said. Maybe no one got the Darth Sidious thing, and maybe Julian didn't mean anything at all. But in Star Wars Episode III: Revenge of the Sith, Darth Sidious's face gets burned by Sith lightning and becomes totally deformed. His skin gets all shriveled up, and his whole face just kind of melts. I peeked at Julian, and he was looking at me. Yeah, he knew what he was saying.

Choose Kind

p. 47-48

He turned around and wrote in big, huge block letters that spread all the way across the chalkboard: MR. BROWNE'S SEPTEMBER PRECEPT: WHEN GIVEN THE CHOICE BETWEEN BEING RIGHT OR BEING KIND, CHOOSE KIND. "Okay, so, everybody," he said, facing us again, "I want you to start a brand-new section in your notebooks and call it Mr. Browne's Precepts."

Costumes

p. 73

For me, Halloween is the best holiday in the world. It even beats Christmas. I get to dress up in a costume. I get to wear a mask. I get to go around like every other kid with a mask and nobody thinks I look weird. Nobody takes a second look. Nobody notices me. Nobody knows me. I wish every day could be Halloween. We could all wear masks all the time. Then we could walk around and get to know each other before we got to see what we looked like under the masks. When I was little, I used to wear an astronaut helmet everywhere I went. To the playground. To the supermarket. To pick up Via from school. Even in the middle of summer, though it was so hot my face would sweat. I think I wore it for a couple of years, but I had to stop wearing it when I had my eye surgery. I was about seven, I think. And then we couldn't find the helmet after that. Mom looked everywhere for it. She figured that it had probably ended up in Grans's attic, and she kept meaning to look for it, but by then I had gotten used to not wearing it. I have pictures of me in all my Halloween costumes. My first Halloween, I was a pumpkin. My second I was Tigger. My third I was Peter Pan (my dad dressed up as Captain Hook). My fourth I was Captain Hook (my dad dressed up as Peter Pan). My fifth I was an astronaut.

Alien

p. 265

Again, we tried to walk away from them, and again, the kid named Eddie cut us off. He was at least a head taller than Jack, who was about a head taller than me, so the guy looked huge to me.

"No man, it's Alien!" said one of the other kids.

"No, no, no, man. It's an orc!" laughed Eddie, pointing the flashlight in my face again. This time, he was right in front of us.

"Leave him alone, okay?" said Jack, pushing the hand holding the flashlight away.

"Make me," answered Eddie, pointing the flashlight in Jack's face now.

"What's your problem, dude?" said Jack.

"Your boyfriend's my problem!"

"Jack, let's just go," I said, pulling him by the arm.

"Oh man, it talks!" screamed Eddie, shining the flashlight in my face again. Then one of the other guys threw a firecracker at our feet.

Jack tried to push past Eddie, but Eddie shoved his hands into Jack's shoulders and pushed him hard, which made Jack fall backward.

"Eddie!" screamed one of the girls.

"Look," I said, stepping in front of Jack and holding my hands up in the air like a traffic cop. "We're a lot smaller than you guys . . ."

"Are you talking to me, Freddie Krueger? I don't think you want to mess with me, you ugly freak," said Eddie. And this was the point where I knew I should run away as fast as I could, but Jack was still on the ground and I wasn't about to leave him.

"Yo, dude," said a new voice behind us. "What's up, man?"

Eddie spun around and pointed his flashlight toward the voice. For a second, I couldn't believe who it was.

"Leave them alone, dude," said Amos, with Miles and Henry right behind him.

"Says who?" said one of the guys with Eddie.

"Just leave them alone, dude," Amos repeated calmly.

"Are you a freak, too?" said Eddie.

"They're all a bunch of freaks!" said one of his friends.

Amos didn't answer them but looked at us. "Come on, guys, let's go. Mr. Tushman's waiting for us."

I knew that was a lie, but I helped Jack get up, and we started walking over to Amos. Then out of the blue, the Eddie guy grabbed my hood as I passed by him, yanking it really hard so I was pulled backward and fell flat on my back. It was a hard fall, and I hurt my elbow pretty bad on a rock. I couldn't really see what happened afterward, except that Amos rammed into the Eddie guy like a monster truck and they both fell down to the ground next to me.

Everything got really crazy after that. Someone pulled me up by my sleeve and yelled, "Run!" and someone else screamed, "Get 'em!" at the same time, and for a few seconds I actually had two people pulling the sleeves of my sweatshirt in opposite directions. I heard them both cursing, until my sweatshirt ripped and the first guy yanked me by my arm and started pulling me behind him as we ran, which I did as fast as I could. I could hear footsteps just behind us, chasing us, and voices shouting and girls screaming, but it was so dark I didn't know whose voices they were, only that everything felt like we were underwater. We were running like crazy, and it was pitch black, and whenever I started to slow down, the guy pulling me by my arm would yell, "Don't stop!"

Awards

p. 303–304

"While reading up on his life in preparation for this award, I came upon a passage that he wrote that seemed particularly consistent with the themes I touched on earlier, themes I've been ruminating upon all year long. Not just the nature of kindness, but the nature of one's kindness. The power of one's friendship. The test of one's character. The strength of one's courage—"

And here the weirdest thing happened: Mr. Tushman's voice cracked a bit, like he got all choked up. He actually cleared his throat and took a big sip of water. I started paying attention, for real now, to what he was saying.

"The strength of one's courage," he repeated quietly, nodding and smiling. He held up his right hand like he was counting off. "Courage. Kindness. Friendship. Character. These are the qualities that define us as human beings, and propel us, on occasion, to greatness. And this is what the Henry Ward Beecher medal is about: recognizing greatness. "But how do we do that? How do we measure something like greatness? Again, there's no yardstick for that kind of thing. How do we even define it? Well, Beecher actually had an answer for that."

He put his reading glasses on again, leafed through a book, and started to read. " 'Greatness,' wrote Beecher, 'lies not in being strong, but in the right using of strength . . . He is the greatest whose strength carries up the most hearts . . . ' "

And again, out of the blue, he got all choked up. He put his two index fingers over his mouth for a second before continuing.

" 'He is the greatest,' " he finally continued, " 'whose strength carries up the most hearts by the attraction of his own.' Without further ado, this year I am very proud to award the Henry Ward Beecher medal to the student whose quiet strength has carried up the most hearts.

"So will August Pullman please come up here to receive this award?"

SIMPLIFIED ENGLISH TEXTS

Ordinary

My name is August. I am 10 years old. I eat ice cream. I ride my bike. I play games. I have an Xbox. But I don't look like other kids. My face is different. People look at me. Some kids run away.

I'd like to have a normal face. I want people not to stare at me.

I am used to my face now. I try not to look at people's faces. My mom, dad, and sister Via do the same. Via gets angry when people are rude. One day, some kids made noises. I didn't hear them, but Via did. She shouted at them.

Via says I am normal. But I don't think she really believes it. My parents think I am special. I think I am just normal.

The Performance Space

"Let's go to the library," said Jack. He was bored. "Why is your hair so long?" Julian asked me. I didn't know what to say. I just moved my shoulders.

"Can I ask you a question?" Julian said. "What happened to your face? Were you in a fire?"

"Julian, that's rude!" said Charlotte. "I'm not rude," said Julian. "Mr. Tushman said we can ask questions." "Not rude questions," said Charlotte. "He was born like that." "Come on, August," said Jack. "Let's go to the library."

Like a lamb to the slaughter

"Like a lamb to the slaughter" means: You go somewhere and don't know something bad will happen.

That's how I felt when the teacher said my name. "My name is August," I said. "Speak louder, please," said the teacher. "My name is August," I said again. "I have a sister named Via and a dog named Daisy."

"Any questions?" asked the teacher. Julian raised his hand. "Why do you have a small braid in your hair? Is it a Padawan thing?" "Yes," I said.

"What is a Padawan?" asked the teacher. "It's from Star Wars," said Julian. "A Padawan is a Jedi student."

"Do you like Star Wars, August?" "Yes," I said. "Who is your favorite character?" "Jango Fett." "What about Darth Sidious?" Julian asked.

The teacher said we can talk about Star Wars later. But I knew why Julian said Darth Sidious. In the movie, his face gets burned and looks very bad. Julian looked at me. He knew what he was saying.

Choose Kind

Mr. Browne wrote on the board:

MR. BROWNE'S SEPTEMBER PRECEPT: WHEN GIVEN THE CHOICE BETWEEN BEING RIGHT OR BEING KIND, CHOOSE KIND.

He said: "Open your notebooks. Write this sentence. This is Mr. Browne's Precept."

Costumes

I love Halloween. It is my favorite holiday. I like it more than Christmas. On Halloween, I can wear a costume. I can wear a mask. I look like other kids. No one looks at me. No one knows who I am.

I wish every day was Halloween. Then we could all wear masks. We could talk to each other first—before we see each other's faces.

When I was little, I wore an astronaut helmet all the time. I wore it to the playground, to the shop, and to school with Via. Even in summer, when it was hot, I wore it. I stopped wearing it after my eye surgery. I was about seven. Then we lost the helmet. Mom looked for it, but we never found it.

I have pictures of all my Halloween costumes: 🎃 1st Halloween – I was a pumpkin. 🐱 2nd – I was Tigger. ☐ 3rd – I was Peter Pan (Dad was Captain Hook). ☐ 4th – I was Captain Hook (Dad was Peter Pan). 🚀 5th – I was an astronaut.

Alien

We tried to walk away. But a big boy named Eddie stopped us. He was taller than Jack. Jack is taller than me. So Eddie looked very big to me.

"Hey, it's an alien!" said one boy. "No, it's an orc!" said Eddie. He put a light in my face. Jack said, "Stop it!" and pushed Eddie's hand away. Eddie said, "Make me!" and put the light in Jack's face. Jack said, "What's your problem?" Eddie said, "Your friend is my problem!" I said, "Let's go, Jack," and pulled his arm.

Eddie laughed and said, "It talks!" Then someone threw a firecracker. Jack tried to walk, but Eddie pushed him. Jack fell down.

I stood in front of Jack. I said, "We are smaller than you." Eddie said, "You are ugly!" I wanted to run, but Jack was still on the ground.

Then we heard a new voice. "Hey, stop it!" said Amos. Miles and Henry were with him. "Leave them alone," said Amos. Eddie said, "Are you a freak too?" Amos didn't answer. He said to us, "Let's go. Mr. Tushman is waiting."

I knew it was not true, but I helped Jack stand up. We walked to Amos. But Eddie pulled my hood. I fell down and hurt my elbow.

Then Amos ran into Eddie. They fell down. It got crazy. Someone pulled me and said, "Run!" Another person said, "Get them!" Two people pulled my sweatshirt. It ripped. One boy pulled me and we ran fast. I heard people shouting and screaming. It was dark. I didn't know who was talking. We ran and ran. The boy said, "Don't stop!"

Awards

Mr. Tushman talked to everyone. He talked about kindness, friendship, and courage. He said these things are very important. He said they make us great people.

Then he read something from a book. It said: "Greatness is not being strong. Greatness is using your strength to help others. The best people help many hearts."

Mr. Tushman looked like he wanted to cry. Then he smiled and said:

"This year, the Henry Ward Beecher medal goes to... August Pullman!"

Texty v češtině:

Obyčejný kluk

str. 9

Dobře vím, že nejsem obyčejný desetiletý kluk, i když dělám obyčejné věci. Pochutnávám si na zmrzlině, jezdím na kole, občas si zakopu s míčem a hltám počítačové hry. V tom jsem, myslím, úplně obyčejný a taky si tak připadám. Obyčejný kluk ale ostatní děti nevyděsí na hřišti tak, že s křikem prchají. Na obyčejné děti nikdo pořád nezáírá s otevřenou pusou.

Kdybych našel kouzelnou lampu, která by mi mohla splnit jediné přání, určitě bych si přál mít normální obličej, kterého by si nikdo nevšímal. Bylo by fajn projít se po ulici, aniž by na mě nejdřív všichni čučeli a pak se náhle zadívali jinam. Takže jsem došel k závěru, že za obyčejného kluka se považuju jen já sám.

Ale už jsem si na to, jak vypadám, zvykl. Naučil jsem se nevidět, jak se lidé kolem mě tváří. Umíme to už všichni docela dobře: já, máma, táta i Via. No vlastně, to беру zpátky, Vie to tak moc dobře zas nejde. Když se ke mně někdo nechová podle jejích představ, dokáže se pořádně rozčílit. Jednou se třeba stal, že na hřišti nějaké větší děti začaly za mými zády vydávat posměšné zvuky, já sám jsem je neslyšel, tak ani nevím, co to bylo za zvuky, ale Via je slyšela a strašně je seřvala. Ona už je taková. V tom se dost lišíme.

Via se na mě taky nedívá jako na normálního bráchu. Sice to tvrdí, ale kdybych byl normální, tak by neměla pocit, že mě musí před ostatními pořád chránit. Ani pro mámu s tátou nejsem obyčejný syn. Pro ně jsem prý zase výjimečný. A tak jsem na světě asi jediný, kdo mě vidí jako obyčejného kluka.

Abych nezapomněl, jmenuju se August. Nebudu vám popisovat, jak vypadám. Ať už si představíte cokoliv, tak je to ve skutečnosti ještě mnohem, mnohem horší.

Divadlo

str. 35

„Jde se do knihovny!“ přerušil nás Jack. Byl už znuděný k smrti.

„Proč máš tak dlouhé vlasy?“ zeptal se mě Julian. Zdálo se, že mu to nějak vadí. Nevěděl jsem, co bych mu na to odpověděl, tak jsem jen pokrčil rameny.

„Můžu se tě ještě na něco zeptat?“ pokračoval.

Znova jsem pokrčil rameny. Vždyť se mě právě na něco ptal.

„Co máš s obličejem? To ti ho zničil oheň nebo co se ti vlastně stalo?“

„Juliane, hned přestaň!“ okřikla ho Charlotta.

„Proč? Jen se ptám. Říká přece říkal, že se máme ptát, když nás něco napadne.“

„Ale ne na tohle,“ odsekla. „Narodil se tak! Pan ředitel nám to vysvětloval. Tys jen nedával pozor.“

„Ale dával,“ bránil se Julian. „Třeba se pak ještě o něco popálil.“

„Juliane!“ vmísil se do toho Jack. „Už s tím přestaň!“

„Ty přestaň!“ naštvál se Julian.

„Auguste, pojď,“ vybídl mě Jack. „Ukážeme ti knihovnu.“

Ovce mezi vlky

str. 49

Včera večer jsem si vyhledal na Googlu, co „ovce mezi vlky“ přesně znamená. A měl jsem teď ten samý pocit, když slečna Petosová vyvolala mé jméno a já o sobě musel něco říct.

„Jmenuju se August,“ začal jsem, a samozřejmě že jsem to zahuhlal.

„Cože?“ ozval se někdo.

„Mohl bys mluvit trochu víc nahlas?“ požádala mě slečna Petosová.

„Jmenuju se August,“ řekl jsem hlasitěji a přinutil jsem se rozhlédnout kolem.

„Ehm, mám sestru ...jmenuje se Via, a mám taky psa Daisy. A ... ehm ... to je všechno.“

„Výborně. Má někdo na Augusta dotaz?“

Nikdo nic neřekl.

„Děkujeme, a teď ty,“ ukázala slečna Petosová na Jacka.

„Nejdřív se chci Augusta na něco zeptat. Proč máš vzadu ten copánek? To jako že jsi padawan?“

„Jo,“ pokrčil jsem rameny.

„Co je to padawan?“

„Učedník z Hvězdných válek,“ odpověděl Julian. „Padawani jsou učedníci rytířů Jedi.“

*„To je zajímavé,“ podívovala se slečna Petosová a prohlížela si mě. „Takže ty se zajímáš o **Hvězdné války**, Auguste?“*

„Hm,“ pokýval jsem hlavou, díval jsem se do země a přál si zalézt pod stůl.

„Jaký je tvůj oblíbený hrdina?“ zeptal se mě Julian. Začal jsem si říkat, že jsem možná Juliana odsoudil moc brzy, že není zase tak špatný.

„Jango Fett.“

„A co Darth Sidious?“ zeptal se. „Ten se ti taky líbí?“

*„Tak to by stačilo, chlapci, o **Hvězdných válkách** si můžete povídat o přestávce. My musíme pokračovat. Ještě jsme nic neslyšeli o tobě,“ obrátila se na Jacka.*

*Jack něco říkal, ale já jsem neslyšel jediné slovo. Možná ostatní děti tu poznámku o Darthu Sidiousovi nepochopily a možná tím Julian nemyslel nic zlého. Možná. Ale ve třetí epizodě **Hvězdných válek**, Pomstě Sithů, spálí blesk Darthu Sidiousovi obličej, kůže se mu na něm seškváří a celá tvář se mu rozteče.*

Mrknul jsem na Juliana. On se na mě díval taky. Takže moc dobře věděl, co říká a proč to říká.

Bud'te laskaví

str. 53-54

Otočil se k nám zase zády a velkými písmeny přes celou tabuli napsal:

BROWNOVA ZÁSADA NA ZÁŘÍ:

KDYŽ SI MŮŽEŠ VYBRAT, JESTLI BUDEŠ SPRAVEDLIVÝ, NEBO LASKAVÝ, BUĎ LASKAVÝ.

„Dobře poslouvejte,“ otočil se zase k nám. „Každý si v sešitě vytvoří samostatnou část, kterou pojmenuje Brownovy zásady.“

Kostýmy

str. 78

Halloween je pro mě ten nejlepší svátek na světě. Předčí dokonce i Vánoce. Můžu se obléknout do kostýmu, vzít si masku, chodit venku jako ostatní děti a nikoho ani nenapadne, že jsem nějaký divný. Nikdo na mě nezírá. Nikdo si mě nevšímá. Nikdo mě nezná.

Přál bych si, aby byl Halloween každý den a abychom všichni chodili pořád v masce. Procházeli bychom se po škole a seznamovali se, aniž bychom věděli, jak ten druhý vypadá.

Když jsem byl malý, nosil jsem všude kosmonautskou přilbu. Na hřiště, do obchodu, když jsme šli vyzvednout Viu do školy. Dokonce i v parném létě, kdy jsem se pod ní strašně potil. Nosil jsem ji asi dva roky. Přestal jsem ji nosit po jedné operaci očí. To mi bylo myslím sedm. Vrátil jsem se z nemocnice a helma nebyla k nalezení. Máma ji marně všude hledala, a nakonec došla k závěru, že asi skončila u babičky na půdě. Pořád se tam chystala zajet, ale já jsem si nakonec už zvykl chodit bez ní.

Mám fotky ve všech svých halloweenských kostýmech. O prvním Halloweenu jsem byl za dýni, na druhém za tygra, na třetím jako Petr Pan a táta se oblékl jako kapitán Hook. O čtvrtém Halloweenu jsem zase já byl kapitán Hook a táta byl za Petra Pana. O pátém jsem byl za kosmonauta ...

Mimozemšťan

str. 270-271

Znovu jsme se snažili uniknout, ale Eddie nás nepustil. Byl alespoň o hlavu vyšší než Jack, který byl o celou hlavu větší než já, takže mně ten kluk připadal jak obr.

„To se pleteš, tohle je mimozemšťan!“ řekl jeden z kluků.

„Neblázněte, tohle je jasný skřet!“ smál se Eddie a znova si na mě posvítíl baterkou.

„Nech ho na pokoji,“ bránil mě Jack a odstrčil baterku, která mi mířila do obličeje.

„Nebo co?“ vysmíval se Eddie a namířil baterku na Jacka.

„O co ti jde?“ zeptal se ho Jack.

„O tvého kamarádíčka!“

„Pojď, Jacku, radši půjdeme,“ řekl jsem a zatáhl ho za ruku.

„Proboha, ono to mluví,“ zařval Eddie a znova mi osvítíl baterkou obličej. Jeden z kluků nám k nohám hodil petardu.

Jack se snažil protáhnout kolem Eddieho, ale ten ho chytil za ramena a strčil do něj tak prudce, až Jack upadnul na zem.

„Eddie!“ zakřičela jedna z holek.

Postavil jsem se před Jacka a dal jsem ruce před sebe jako policista, co řídí dopravu. „Jsme mnohem mladší než vy ...“

„To mluvíš se mnou, Freddie Kruegere? Se mnou si radši nic nezačínej, ty jedna zrůdo,“ řekl Eddie. V tu chvíli mi došlo, že bych měl co nejrychleji zmizet, ale Jack ležel pořád ještě na zemi a já ho tam nechtěl nechat samotného.

„Co se tu děje?“ ozval se za námi nový hlas.

Eddie se otočil a namířil tam baterku. Chvilí jsem nevěřil, koho to vidím.

„Nech je na pokoji," prohlásil rozhodně Amos, za kterým stáli Miles a Henry.

„A tebe se máme jako bát?" zeptal se jeden kluk z Eddieho party.

„Říkám vám, abyste ho nechali na pokoji," zopakoval klidně Amos.

„Ta zrůda patří k vám?" zeptal se Eddie.

„Jsou to samé zrůdy," konstatoval jeden z jeho kamarádů.

Amos na to nic neřekl. Otočil se k nám a sebejistě prohlásil. „Pojďte, kluci, řída už na nás čeká."

Věděl jsem, že je to lež, ale pomohl jsem Jackovi na nohy a vyrazili jsme k Amosovi. Když jsem procházel kolem jednoho z těch Eddieho kluků, strhl mi najednou čepici a trhnul tak silně, že jsem ztratil rovnováhu a spadl jsem na zem. Dopadl jsem dost tvrdě a zranil si o kámen loket. Následující události jsem moc neviděl, jen vím, že se Amos vrhl zuřivě na Eddieho a oba se svalili na zem.

Pak už to byl hotový blázeň. Někdo mě zatáhl za rukáv a zařval: „Uteč!" A další hlas přes něj křičel: „Na ně!" ve stejnou dobu mě dva různí lidé tahali za rukávy mikiny, každý jiným směrem. Oba nadávali, a když se mikina rozerval, škubnul se mnou ten první kluk na svou stranu a začal mě vléct za sebou. Utíkali jsme, co jsme mohli. Slyšel jsem přímo za námi kroky, honili nás, ozývali se hlasy, někdo tam křičel a holky hystericky ječely. Ale byla tma, netušil jsem, kdo to křičí, připadalo mi, že jsme se ocitli pod vodou. Utíkali jsme jak blázni, kolem byla černočerná tma, a kdykoliv jsem zpomalil, tak mě ten kluk zatáhl za ruku a zařval: „Nezastavuj se!"

Ceny

str. 305- 306

„... Henry Ward Beecher byl, jak všichni dozajista víte, velký bojovník za zrušení otroctví a vášnivý zastánce lidských práv, který žil v devatenáctém století. Naše škola nese jeho jméno," říkal právě pan Zadeck, když jsem zase začal dávat pozor.

„Když jsem přemýšlel, komu letos tu cenu udělit, listoval jsem si v jeho životopise a narazil jsem na pasáž, která má mnoho společného s tématy, o kterých jsem už mluvil dříve a o kterých jsem přemítal celý rok. Nehovoří se tam pouze o laskavosti, ale také o její podstatě. Hovoří o síle projeveného přátelství, o zkouškách charakteru, o síle a odvaze jednotlivce ..."

A v té chvíli se stalo něco divného, panu Zadeckovi trochu přeskočil hlas, jako by mu něco zaskočilo, odkašlal si a napil se trochu vody. A já jsem konečně začal dávat dobrý pozor na to, co říká.

„Odvaha jednotlivce," zopakoval tiše, usmíval se a pokyvoval hlavou. Zvedl pravou ruku a vztyčoval jeden prst po druhém, jako by chtěl něco počítat. „Odvaha. Přátelství. Charakter. To jsou vlastnosti, které z nás dělají lidské bytosti a vedou nás v případě nutnosti k hrdinským činům. A právě toho se týká cena Henryho Warda Beechera, která oceňuje hrdinství a velikost ducha.

A jsme zase zpátky u toho původního dotazu. Jak něco změřit? Jak změřit velikost ducha? Co to je vlastně velikost ducha? Pan Beecher na to odpověděl. "

Znova si nasadil brýle, zalistoval v knize a začal číst. „Velikost ducha nespočívá v síle, ale v tom, jak je ta síla používána. Největší hrdina je ten, který ovlivní nejvíc lidských srdcí ...”

Znova si musel odkašlat, ale po chvíli pokračoval.

„Největší hrdina je ten,” navázal zase konečně, „který ovlivní nejvíc lidských srdcí, která pak chtějí následovat jeho příkladu. Ale už konec řečí! Jsem opravdu pyšný na to, že cenu Henryho Warda Beechera získává letos žák, jehož klidná síla ovlivnila tolik našich srdcí.”

„Auguste Pullmane, pojd’ si prosím převzít tuto cenu.”

Worksheet

- 1) Can you explain the word wonder? If not, find its definition on the Internet.
.....
- 2) Do you prefer the Czech title or the English one? How would **you** call the book?
.....
- 3) What was the story about? Was it only about people who are handicapped? How important is it to accept all people?
.....
- 4) How difficult is it to accept differences?
.....
- 5) How should we respond appropriately when we meet a person with a disability?
.....
- 6) In *Wonder* by R. J. Palacio, which one of the characters is related to Auggie?
  - a) Jack
  - b) Summer
  - c) Julian
  - d) Via
- 7) In *Wonder* by R. J. Palacio, who bullies Auggie?
  - a) Jack
  - b) Justin
  - c) Miranda
  - d) Julian
- 8) In *Wonder* by R. J. Palacio, why is Auggie new to school?
  - a) Auggie just moved to town.
  - b) Auggie used to go to public school. Now he's attending private school.
  - c) Auggie has been home-schooled.
  - d) Auggie was bullied in his old school, so he switched schools.
- 9) Write a letter by Auggie to Julian – explain why you want to go to school with others.

Pracovní list pro žáky

1. Proč se kniha v českém překladu jmenuje (Ne)obyčejný kluk? Jaký název bys zvolil/a ty?
.....
2. Dáváš přednost českému názvu knihy, nebo anglickému? Jak bys knihu pojmenoval/a ty?
.....
3. O čem byl příběh? Byl jen o lidech s postižením? Jak důležité je přijímat všechny lidi?
.....
4. Jak těžké je přijímat odlišnosti?
.....
5. Jak bychom měli správně reagovat, když potkáme člověka s postižením?
.....
6. Která z postav v knize *Wonder* od R. J. Palacio je příbuzná s Auggiem?
  - a) Jack
  - b) Summer
  - c) Julian
  - d) Via
7. Kdo v knize *Wonder* šikanuje Auggieho?
  - a) Jack
  - b) Justin
  - c) Miranda
  - d) Julian
8. Proč je Auggie v knize *Wonder* novým žákem ve škole?
  - a) Auggie se právě přestěhoval do města.
  - b) Auggie chodil na státní školu, teď chodí na soukromou.
  - c) Auggie byl vyučován doma.
  - d) Auggie byl šikanován ve staré škole, tak přešel jinam.
9. Napiš dopis od Auggieho Julianovi – vysvětli v něm, proč chceš chodit do školy s ostatními.

Milý Juliane,

.....
.....
.....

S pozdravem, Auggie

Key:

- 6) Which character in *Wonder* by R. J. Palacio is related to Auggie? a) Jack b) Summer c) Julian d) Via ✓
- 7) Who bullies Auggie in *Wonder*? a) Jack b) Justin c) Miranda d) Julian ✓
- 8) Why is Auggie a new student at school in *Wonder*? a) Auggie just moved to town. b) Auggie used to go to public school. Now he's attending private school. c) Auggie has been home-schooled. ✓ d) Auggie was bullied in his old school, so he switched schools.

Klíč:

- 6) Která z postav v knize *Wonder* od R. J. Palacio je příbuzná s Auggiem?
a) Jack b) Summer c) Julian d) Via ✓
- 7) Kdo v knize *Wonder* šikanuje Auggieho?
a) Jack b) Justin c) Miranda d) Julian ✓
- 8) Proč je Auggie v knize *Wonder* novým žákem ve škole?
a) Auggie se právě přistěhoval do města. b) Auggie chodil na státní školu, teď chodí na soukromou. c) Auggie byl vyučován doma. ✓ d) Auggie byl šikanován ve staré škole, tak přešel jinam.

Zdroje:

<https://www.databazeknih.cz/knihy/ne-obycejny-kluk-167162>
<https://www.databazeknih.cz/zivotopis/raquel-jaramillo-49171>

AUDIO

https://www.google.com/search?q=wonder+r.+j.+palacio&sca_esv=f17490824006202a&rlz=1C1CHBD_csCZ1069CZ1069&sxsrf=AE3TifP9cDoXIJNXIA-tbGxQjAXbysJvMg:1751730208893&ei=IEhpaNqaNpq69u8Pmf2KmQ0&start=30&sa=N&sstk=Ac65TH7daZP3FiHsnEIQI3QChbzaNb4Dbwp6jfvFdTFy0ABYWHnF7d06a9JPVOBD OxlyQv1cRyZJ-rliM-3CtSbYEKJUI-Q-pbHv6jyL8z2duOJHkqNsXxLaIOYn7b43eGVSLBhzquVmkXHC8umO5HF9M-hAuxyTAo&ved=2ahUKEwjaqt_Gh6aOAxUanf0HHZm-ItM4FBDy0wN6BAgGEAs&biw=1536&bih=695&dpr=1.25#fpstate=ive&vld=cid:7f9145a3,vid:smMcnpzj9YE,st:0

FILM

<https://www.dailymotion.com/video/x9aej3i>

Další inspirace:

If you met August at school on his first day, what would you say to make him feel welcome?

Write a letter to Auggie. Give him tips for his first day at school.